

Талантите

"И едному даде пет таланта, другиму два, а другиму един и всекиму според силата му." Мат. 25:15.2

Ще ви говоря върху 15 стих от 25 глава на Евангелието от Матей. Няма съмнение, много пъти сте чели тази глава, спирали сте се върху талантите да размишлявате; може би, сте правили и известни заключения, някои от които са били по-близо до истината, други и по-далеч. Ще взема този стих в неговия обикновен смисъл.

Когато Исус е изказвал едно изречение или притча, имал е предвид основната Божествена мисъл, Божествения закон, т.е. той не е говорил, само за да намери повод да говори, но е изказвал известни истини. Сега, може да си зададем въпроса: защо на един е дал пет таланта, на другия два, а на последния един? Това случайно ли е или е обмислено? В природата всички неща, които Бог е създал, не са случайни и нищо няма случайно. Ние казваме за много неща, че са станали "случайно", когато не можем да си ги обясним. Среждаме един човек и си казваме, че случайно го среждаме. Един от Законите на живота казва, че нашата среща се обуславя от известни предшестващи причини, които са ни докарвали да се срещнем. Като не знаем закона, казваме, че се среждаме случайно без никаква причина, но това не е така.

Какво трябва да разбираме под думите: пет таланта, два таланта, един талант? Има три вида хора: едни, които отговарят на петте, други и на двата, а трети и на един талант. Сега, кои са тия отговарящи на един талант? Те са ония, които живеят само за себе си. "Да ядем по три пъти на ден, да пийнем, да си полегнем, за да ни стане тялото по-дебело и да се обличаме хубаво и ето за това, казват те, сме дошли на тоя свят." Те са хора егоисти, безплодни, безотговорни и хора с един талант. А кои са с два? Човек, който се е оженил и той е единият талант, а жена му и другият. Събират се двама и спечелват още два таланта и раждат им се деца; стават четирма и казват: "Господи, ние използвахме двата таланта; отгледахме деца и спечелихме още два." То е в първия смисъл. Във втория смисъл, те са хора, които живеят за своя дом, за обществото, за народа. Ония с пет таланта притежават вече нещо повече. Петте таланта съответстват на нашите пет чувства; значи, хора, на които всички чувства и зрението, слухът, обонянието, вкусът и осезанието и са на място. Те са хора с прави съждения и заключения за всичко, що Бог е създал: разбират Природата, разбират нещата, разбират причините и следствията. Те са учители на света, те живеят за цялото човечество.

Сега, да направим едно малко пресмятане на дадените таланти: имаме $1+2+5=8$ таланта. Числото 8 произволно ли е? Не, то е число на труда. Писанието казва, че Господ направи света в 6 дни, на седмия ден си почива. След всяка почивка идва нов работен ден. Ние сме в осмия ден. И Господ е казал на хората: "Ето, аз направих света, сега започва вашият ден, работете и аз един ден ще дойда да ревизирам вашата работа." Ние живеем в осмия ден и понеже не знаем как да работим, правим грешки. Но Господ казва: "Работете, вървете напред, грешки, разбира се, ще правите." Кой учител не очаква учениците му да късат книги и да нашушават училището? Коя жена, която шета, не нашушава? Кой бояджия няма да се нацапа, като боядисва? Кой човек, който работи, няма да се изцапа и окъса дрехите си? В пътя на нашето развитие не бива да искаме невъзможното, трябва

постоянно да очакваме промяна и изхабяване. Плашите се от смъртта. Но що е смърт? Смъртта е овехтяване, скъсване на нашата дреха. Такъв е законът. Тялото постепенно се изменя. Писанието казва: "Господ направи човека по свой образ и подобие"; да, Божественият план е такъв; но, понеже той е оставил на нас да работим, да си създадем мозък и сърце, характер, да се възпитаваме, то при изпълнение на този Божествен план, това, че ще ошуцавим, ще поизцапаме наоколо, нищо не значи. Когато се гради къща, върху мястото има разхвърляни камъни, тухли, пясък и много работи; но, след като се изгради къщата, всичко това се изчиства и тогава хората влизат да живеят в нея. Следователно, ние сега сме в периода на осмия ден и градим. И в туй градене, три категории хора работят: едни, които имат по един талант, други и по два, трети и по пет.

Сега, нека дойдем да съберем тия таланти, на онзи, който е спечелил от петте още пет и стават десет, от двата още два и четири, стават всичко 14 и с един заровен в земята и 15. Добре, от това число като извадим дадените 8, колко са спечелените? 7. Какво означава числото 7? Казахме, почивка. Сега имаме закона, мисълта, която Христос е скрил вътре, която мисъл схваща само онзи, който знае Писанието и именно, че онзи, който иска да почива, трябва да е работил и че който не е работил, не бива да почива, защото Господ, като е работил шест дни, на седмия е почивал. Ние често казваме: "Кога ще си почина!"; още не си почнал да работиш, каква почивка търсиш? Едва си дигнал мотиката на рамо и искаш почивка! След като прекопаеш цялото лозе, тогава трябва да искаш и ще дойде почивката. Трябва да разберем основния Божествен закон, че почивката е резултат на работата. Само ония ще бъдат радостни, весели, които са работили; пък и Христос го казва: "Онези, които са работили, ще влязат в радостта Господна; всички блага, които Аз имам, ще имат и те." А какво е казал на онзи, който не е работил, а скрил таланта в земята? "Вземете му един талант и го дайте на онзи, който има пет, а него изхвърлете вън, в тъмнината, да се научи там да работи." Коя е тази външна тъмнота? Червеите, които работят долу в земята. Ако не се научите да работите, Господ ще ви направи червеи и ще ви сложи в земята да работите в тъмнина, докато се научите да работите. Всички ония, които искат да философстват върху Божествения закон, ще опитат дали тия думи са прави или не. Аз ви говоря тази сутрин върху този основен закон: трябва да работим. И само когато работим за Бога, то е работа; когато работим за себе си, то е труд.

Работата подразбира знание; онзи, който е взел пет таланта, има пет чувства и нему Господ е дал всички способности и необходими знания; и онзи, който има два таланта, и той притежава способности съобразно със своите знания. Ще направя още едно сравнение. С един талант и това е човек, който прилича на един минерал, който не може да се размножи и той винаги остава един. В него слънчевата светлина може да се пречупва много добре, но той не може да бъде разумно същество. Когато вашето сърце, се втвърди като минерал, вие сте човек, който имате само един талант. И там се крие опасността, защото Писанието казва: "И ще ви отнема каменното сърце." А този един талант трябва да се преобърне и да почне да ражда и се развива. Другите таланти се подразбират и житното зърно, растителният живот, който стои малко по-високо от минералите и който се размножава и припечелва. Красивите минерали какво могат да ни доставят в живота? Бихме измрели всички, ако останеше от тях да живеем. Благодарение на житното зърно, което носи два таланта, благодарение на трудолюбието и благодарение още на ония пет таланта, способности, които притежава нашият ум за по-висш духовен живот, който показва как трябва да разработваме благата, които Бог ни дава, можем да се избавим от много беди в този свят. Ние трябва да си задаваме въпроса, какво значи това: "всекиму по силата"; то значи, че всеки от нас трябва да знае своята сила. Често хората казват: "Аз искам да имам по-големи дарби, по-големи способности."

Хубаво. Ако ти ония дарби, които имаш, не си използвал, не знаеш как да ги разработваш, кой ще ти даде повече? Всеки от нас има толкова дарби, че ако бихме ги разработили, те са достатъчни да създадат основа за пет таланта. А пет таланта малцина имат. Аз вярвам, че повечето от вас, които ме слушате тук, имате по два таланта; дори положително мога да кажа, че всички имате по два таланта. Но, ако превърнете тия два таланта в четири, ще бъде друго. А какво означава числото 4? Че трябва да намерите процеса на пречистването на вашия живот. Имате нужда от вода, но тя е мътна, нали трябва да намерите средство да я прецедите? Ако я пиете с калта, ще ви навреди. Значи, числото 4 е Божественият процес, чрез който нашите желания и мисли в този свят се прецеждат. Онзи, който има два таланта, трябва да работи дотогава, докогато направи една цедилка... А знаете ли колко тя струва? Попитайте един млекар, идете в една мандра и попитайте онези, които правят сирене, какво остава в цедилката. През нея може да излезе само суроватката. Вашата цедилка е вашият критически ум, който трябва да имате за нещата на живота. Когато казват за някого, че е критик, трябва да подразбирате, че той има цедилка, в която, като сложи да прецежда нещо, ценното остава, а непотребното пада долу. Зависи какво прецеждате; ако прецеждате сирене, то остава в цедилката; но ако прецеждате вода, чистата, бистрата вода ще излезе от филтъра, а мръсотията ще остане в него. Цедилката ви трябва да има две съществени качества, значи, два таланта: когато употребите един талант, ценното трябва да остане в цедилката; когато употребите втория талант, ценното трябва да излезе извън нея. Ще направя друго сравнение. Цедилката със сиренето и това е вашият житен хамбар, водата извън цедилката и това е вашето жито, посято вън, на нивата и в живота. Първият талант трябва да се ползва от плода, който ви е дал Бог, а вторият талант трябва да посее и да работите с него. В света имате разни предназначения; някой път вие в своите предприятия сполучвате, друг път не; това ни най-малко не трябва да ви обезсърчава, защото, който има малко таланти и иска да придобие повече, трябва повече да работи. Такъв е законът. Опасно е за онзи, който има един талант и не е никак работил с него. Първото нещо, което се изисква от нас, е да знаем как да работим.

Аз ви казах, че вие имате два таланта; ще попитате кои са те. Вашият ум и вашето сърце и това са два таланта. Но, ще кажете: "В какво мога да употребя моя ум?" и На някой човек там на пътя му се счупва колата, минавате оттам, имате знания, поправяте му колата; той ще ви бъде признателен, а някога, на реда си, той ще ви помогне. В случая и вие печелите. Вторият талант и то е вашето сърце. Някой човек е болен; вашето сърце трябва да ви накара да го посетите и да му помогнете. Двата таланта и това са корените на нашия живот. Под сърце трябва да разбираме корените на нашия живот, а под ум и клоните и листата отвън. Вие знаете, че в Природата съществува едно съотношение между корените и клончетата. На всяко клонче съответстват малки коренчета долу в земята и когато долу изсъхне някой корен, изсъхва горе и съответният клон. Законът, който трябва да спазвате, е този; да знаете, че ако у вас изсъхне едно желание, ще изсъхне непременно и една мисъл; ако изсъхнат две ваши желания, ще изсъхнат две мисли, ако изсъхнат три желания, ще изсъхнат три мисли и един ден, когато вашите чувства се атрофират съвършено, ще изсъхнат всички клончета и вие ще се превърнете в хора, които имат само един талант.

Да вземем човек, който има пет чувства и зрение, слух, обоняние, вкус и осезание и каква роля играят тия чувства в нашия живот? Те са петте врати, през които човек влиза в тоя свят, чрез които ние изпитваме природата и пет области, от които можем да черпим богатства. Човек, лишен в пълния смисъл на думата от слух, е глупав човек; да си лишен психически от зрение, значи да си лишен от възможност да видиш истината; да си лишен от обоняние в психическо отношение, значи

да си лишен от своя интелект; да си лишен от вкус, значи да си лишен от любов и т.н. и такива неща можем изброи доста. Всяко наше сетиво съответства на една велика божествена добродетел и всеки от нас трябва да наблюдава дали чувствата му са в хармония с неговото сърце, дали са в свръзка с истината. Ако погледнем на този свят, той е облекло на истината; видимият свят е израз на истината; във всеки лист, камъче, извор, скала има велики уроци; вътре са скрити велики знания. О, какви истини може Природата да ни разкрие! Вземаме едно камъче, потъркаляме го и го захвърляме и казваме, че то нищо не струва. Не сме разбрали смисъла на това камъче. Или вземаме едно цвете, поокъсваме листата му и го захвърляме и нищо не струва; не сме разбрали смисъла на това цвете. Да дойдем сега на нашия слух; чуем думата "любов" и тя е едно цвете. Разбрали ли сме смисъла на тази дума и какво тя значи? Не. "Що е" и се питаме и "нищо" и го захвърляме. Чуем думата "истина" и казваме: "То е празна дума." Кое е, тогава, най-важно за нас? "Човек да си похапне и след като си похапне, да си пийне една чашка винце", казват някои. Що се отнася до задоволяване на вкуса, то е вярно; но всичко не се заключава в яденето. Наистина, човек трябва да се храни, но по този закон за петте таланта трябва да се храни с пет вида храна и всяко чувство трябва да се храни със своята съответна храна; не го ли храним така, то се атрофира.